

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Det første spørgsmål: Er artikel 6, stk. 1, i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko eksklusiv i den forstand, at den udelukker EF-fartøjer fra at måtte foretage fiskeri i marokkanske fiskezoner på grundlag af licenser, som udelukkende er udstedt af de kompetente marokkanske myndigheder til de marokkanske ejere af fiskekvoterne?
- 2) Er artikel 6, stk. 1, i fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko eksklusiv i den forstand, at den udelukker, at EF-fartøjer udlejes til marokkanske virksomheder ved Bareboat Charter (i henhold til standardformularen »Barecon 2001« BIMCO Standard Bareboat Charter) til fiskeri i marokkanske fiskezoner foretaget på grundlag af licenser, som udelukkende er udstedt af de kompetente marokkanske myndigheder til marokkanske kvoteejere?
- 3) Bliver svaret på det andet spørgsmål anderledes i det tilfælde, at udlejerens også leverer sagkundskab i form af forvaltning og bemanning af fiskerfartøjet samt teknisk støtte til den marokkanske virksomhed?
- 4) Tillader fiskeripartnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Marokko, at Kongeriget Marokko ved siden af aftalen udvikler og udøver et eget nationalt, industrielt, pelagisk fiskeri syd for den 29. nordlige breddegrad? Såfremt dette er tilfældet, giver aftalen da Kongeriget Marokko ret til at antage eller direkte bevilge licenser til fiskerfartøjer, der fører fælleskabsflag, til sit nationale fiskeri uden et krav om tilladelse fra Det Europæiske Fællesskab?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Förvaltningsrätten i Malmö (Sverige) den 6. november 2013 — Bricmate AB mod Tullverket

(Sag C-569/13)

(2014/C 15/14)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Förvaltningsrätten i Malmö

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bricmate AB

Sagsøgt: Tullverket

Præjudicielle spørgsmål

Er Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 917/2011 ⁽¹⁾ af 12. september 2011 [udelades] om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af keramiske fliser med oprindelse i Folkerepublikken Kina ugyldig af nogen af de følgende grunde:

- 1) EU-institutionernes undersøgelse indeholder åbenbare faktiske vildfarelser.
- 2) EU-institutionernes undersøgelse indeholder åbenbart fejlagtige bedømmelser.
- 3) Kommissionen har tilsidesat pligten til at udvise omhu samt artikel 3, stk. 2, og artikel 3, stk. 6, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 ⁽²⁾ om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab.
- 4) Kommissionen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 20, stk. 1, i forordning nr. 1225/2009 og har tilsidesat selskabets ret til forsvar.
- 5) Kommissionen har i strid med artikel 17 i forordning nr. 1225/2009 undladt at tage hensyn til den information, som selskabet leverede, og/eller
- 6) Kommissionen har ikke opfyldt begrundelsespligten (i henhold til artikel 296 TEUF)?

⁽¹⁾ EUT L 238, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 343, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Rüsselsheim (Tyskland) den 12. november 2013 — Thomas Etzold m.fl. mod Condor Flugdienst GmbH

(Sag C-575/13)

(2014/C 15/15)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Rüsselsheim

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Thomas Etzold, Sandra Etzold og Toni Lennard Etzold

Sagsøgt: Condor Flugdienst GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den usædvanlige omstændighed, der henvises til i forordningens artikel 5, stk. 3, ⁽¹⁾ direkte vedrøre den reserverede flyvning?
- 2) Såfremt usædvanlige omstændigheder, der indtræffer ved tidligere flyvninger, ligeledes er relevante for en senere flyafgang, spørges: Skal de forholdsregler, som det transportrende luftfartsselskab skal træffe i medfør af forordningens artikel 5, stk. 3, kun vedrøre afværgelsen af den usædvanlige omstændighed, eller skal de også vedrøre imødegåelse af en længere forsinkelse?
- 3) Skal indgreb fra tredjemænd, der handler på eget ansvar, og som er blevet overdraget opgaver, der henhører under et luftfartsselskabs drift, anses for usædvanlige omstændigheder som omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 3?
- 4) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er det ved bedømmelsen afgørende, hvem (flyselskabet, lufthavnsoperatøren, osv.) der har bemyndiget tredjemanden?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Appel iværksat den 19. november 2013 af Europäisch-Iranische Handelsbank AG til prøvelse af Rettens dom (Fjerde Afdeling) af 6. september 2013 i sag T-434/11, Europäisch-Iranische Handelsbank AG mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-585/13 P)

(2014/C 15/16)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Europäisch-Iranische Handelsbank AG (ved solicitors S. Jeffrey, S. Ashley og A. Irvine, Rechtsanwalt H. Hohmann, D. Wyatt, QC, og barrister R. Blakeley)

De øvrige parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union, Europa-Kommissionen og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom ophæves for så vidt angår de detaljerede punkter, der er anført i denne appel.
- De anfægtede foranstaltninger annulleres straks, for så vidt som de omfatter Europäisch-Iranische Handelsbank AG (herafter »EIH«).
- Rådet tilpligtes at betale EIH's omkostninger i forbindelse med sagen for Retten og appellen for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

- 1) Retten begik en retlig fejl og nåede frem til en konklusion, som er uforenelig med påstandene, idet den fastslog, at EIH havde erkendt, at banken havde gennemført de transaktioner, som Rådet havde gjort gældende med henblik på at begrunde sin opførelse på listerne.
 - EIH erkendte ikke, at den havde gennemført de transaktioner, der var anført i Rådets begrundelse.
 - EIH's fornægtelse af at have gennemført de i begrundelsen anførte transaktioner var tilstrækkeligt begrundet i bankens skriftlige indlæg og kunne derfor antages til realitetsbehandling.
- 2) Retten begik en retlig fejl, da den fandt, at de væsentlige kriterier for opførelse på listerne var opfyldt:
 - EIH erkendte ikke, at den havde gennemført de transaktioner, som Rådet havde gjort gældende med henblik på at begrunde sin opførelse på listerne, og Rådet har ikke fremlagt beviser for det modsatte.
 - De transaktioner, hvortil der henvistes i EIH's stævning, svarede ikke til de transaktioner, som Rådet havde gjort gældende med henblik på at begrunde opførelsen på listerne.
 - EIH's påstand om, at visse transaktioner ikke var omfattet af anvendelsesområdet for EU's sanktionsordning (nemlig betaling til indefrosne konti), var tilstrækkeligt dokumenteret og kunne derfor antages til realitetsbehandling.